

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 15 czerwca 2018 r.

**w przedmiocie zakresu danych stanowiących podstawę oceny kwalifikacji
kandydata na wolne stanowiska sędziowskie**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 389, ze zm.), na wniosek Prezesa Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 12 maja 2018 r., Krajowa Rada Sądownictwa przedstawia następujące stanowisko.

Zgodnie z art. 57b § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, ze zm.), *sędzia dokonujący oceny kwalifikacji kandydata, z urzędu obejmuje badaniem także nieujęte w wykazie akta dziesięciu spraw niezakończonych, przydzielonych kandydatowi do rozpoznania, w których od momentu pierwszej rejestracji upłynął najdłuższy okres, a także akta wszystkich spraw, których referentem był kandydat, w których w okresie ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie zmieniono lub uchylono orzeczenie i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania oraz w których stwierdzono przewlekłość postępowania lub niezgodność z prawem prawomocnego orzeczenia.*

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa należy przyjąć, że ocena kwalifikacji kandydata powinna obejmować okres ostatnich trzech lat poprzedzających zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie (tj. 3 lat liczonych wstecz od dnia poprzedzającego zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie).

Stanowiska tego nie zmienia brzmienie § 5 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 2015 r. w sprawie oceny kwalifikacji kandydata na wolne stanowisko sędziowskie (Dz. U. z 2016 r. poz. 1889), który stanowi, że *opis wyników pracy kandydata zajmującego stanowisko sędziego sądu powszechnego zawiera: dane przedstawiające wielkość referatu, ruch spraw i obciążenie pracą, a także statystyczne ujęcie wyników pracy kandydata w okresie, o którym mowa w art. 57b § 3 i 5 ww. ustawy, na koniec poszczególnych pełnych okresów statystycznych zawierających się w okresie objętym oceną*

kwalfikacji, w odniesieniu do danych stanowiących miarodajne odniesienie porównawcze, dotyczących odpowiednio wydziału, pionu, okręgu, apelacji, kraju.

Rada zwraca uwagę, że interpretacja przepisów rangi ustawy nie może być uzasadniona brzmieniem przepisów wykonawczych. To bowiem ustawa wyznacza sposób interpretacji rozporządzenia, nie odwrotnie. Należy mieć na uwadze, że analizowany problem jest związany ze sposobem liczenia terminów, a skoro ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych nie określa autonomicznego sposobu obliczania terminów, należy stosować w tym zakresie zasady ogólne. Zaprezentowane stanowisko nie jest zatem przejawem nadmiernego formalizmu. Literalna interpretacja art. 57b § 3 p.u.s.p. pozwala ponadto wyeliminować wątpliwości proceduralne mogące pojawić się w danym postępowaniu konkursowym. Przyjęcie tej metody wykładni sprzyja również równemu traktowaniu kandydatów, którzy mogą przedstawiać zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie na różnych etapach okresu statystycznego.

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśla, że dokonując szczegółowej oceny danego uczestnika postępowania bierze pod uwagę całokształt okoliczności dotyczących zgłoszonej kandydatury. Dlatego też uzasadnione jest, aby ocena kwalifikacji i inne elementy postępowania konkursowego zostały przeprowadzone w sposób zgodny z jednoznacznym brzmieniem obowiązujących przepisów.